

'T BUURTBLAEDJE

**Informatieblad buurtvereniging
"Schoor"
Uitgave: winter jaargang 04-05**

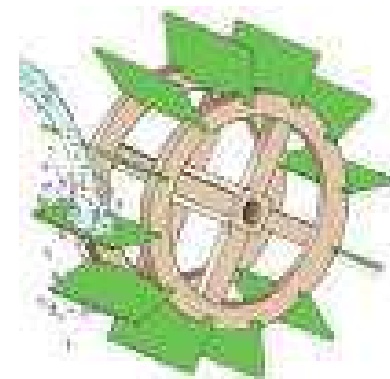
Van de voorzitter

Het zit er weer bijna op. Nog twee activiteiten dit jaar en we hebben liet weer gehad. Een jaar met enkele hoogtepunten. De grootste pluim op de hoed krijgt dit jaar de toneelgroep, die in twee avonden 400 bezoekers naar het Schoor trok. Een ongekend succes dat zeker volgend jaar weer zijn vruchten af zal werpen. Vervolgens kan ik stellen dat de 55+ groep ook zijn draai heeft gevonden. Alleen maar positieve geluiden en een groep mensen die er samen graag op uit trekken. Nieuw binnen de buurt is de spokentocht, die afgelopen herfst werd georganiseerd. Het is altijd afwachten hoe zo'n activiteit aan zal slaan. De reacties waren leuk en de opkomst zeker de moeite waard om er volgend jaar mee door te gaan. En natuurlijk is de uitroeping van Prins Carnaval, in de persoon van Prins Eric met zijn Prinses Henny, een mooie afsluiting van het jaar 2004 voor onze buurtvereniging.

Piet Peters

Waterkrachtcentrale

Op 3 oktober jl. is de Limburgse Molendag gehouden en iedereen die geïnteresseerd was kon ook een kijkje nemen in de "waterkrachtcentrale" op Roeven. De waterkrachtcentrale wordt gerubriceerd onder de industriële monumenten. Het gebouw wordt door een handvol vrijwilligers sinds 1993 in stand gehouden. Zij renoveerden en restaureerden de centrale volgens de voorschriften. Deze inspanningen worden beloond want deze centrale wekt elektriciteit op voor een zestigtal huishoudens, dit komt neer op =200.000 Kilowattuur. Aangezien deze krachtbron milieuvriendelijk wordt opgewekt n.l. door stromend water behoort deze centrale tot de groene energie opwekkers. Essent zorgt er voor dat de opgewekte elektriciteit uit de watercentrale dagelijks op het netwerk wordt gezet. Hiervoor wordt door Essent een vergoeding betaald van -drieduizend euro per jaar. Dit bedrag is, zo blijkt uit het verleden, voldoende

om de centrale te kunnen onderhouden. De belangrijkste onkosten die hieruit betaald moeten worden zijn; het om de 5 jaar verven van het gebouw en eens in de twee jaar moet de riem tussen het rad en turbine worden vervangen. Niettemin is de toekomst van de centrale onzeker vertelde een vrijwilliger. Wat is het probleem; momenteel houdt de sluiswachter van Rijkswaterstaat bij sluis 15 ook toezicht op de waterkrachtcentrale. De bedoeling van Rijkswaterstaat is dat het toezicht op de sluizen vanuit een centraal punt zal geschieden, namelijk in Wessem. De bediening zal elektronisch zijn en alle belangrijke punten van een sluis zullen met camera's in de gaten worden gehouden. Rijkswaterstaat zal in de toekomst de sluizen centraal gaan regelen. Het moge duidelijk zijn dat het voor de vrijwilligers van de waterkrachtcentrale ondoenlijk is om, om het uur een kijkje te nemen of alles nog in orde is. Indien Rijkswaterstaat de afspraken nakomt is dit probleem in ieder geval opgelost. Maar voor het behoudt van de centrale is geschetst probleem niet het enige probleem. De waterkrachtcentrale ligt nabij een knooppunt van drie kanalen, de Noordervaart, de Zuid-Willemsvaart en het kanaal Wessem-Nederweert. De Noordervaart wordt niet meer gebruikt voor scheepsvaart. En dat is goed te merken aan de centrale. De capaciteit loopt terug, omdat de Noordervaart langzaam dicht slijt door planten. Uitbaggeren is de enige remedie. Rijkswaterstaat heeft voor de uitbaggering geen geld, zij willen er in ieder geval geen geld voor uittrekken, hetgeen wel begrijpelijk is omdat er geen schepen meer varen en dus het economische belang niet aanwezig is of zeer gering. Verder komt er in de toekomst wellicht nog een probleem met Essent. Essent brengt voor transport van de elektriciteit kosten in rekening. Deze kosten worden steeds hoger met als gevolg dat de jaarlijkse vergoeding steeds lager wordt. Al met al is de toekomst van de waterkrachtcentrale van Roeven zeer onzeker. Toch verwacht men dat de centrale voorlopig nog niet in de gevarezone zit. De jaarlijkse begroting is nog sluitend. Dat is best uniek, bijna alle monumenten worden in stand gehouden met subsidies. Gelukkig zijn er nog veel liefhebbers voor het bedoelde gebouw, die het eenvoudig ronddraaiend rad van de centrale aan de praat houden. In 1919 werd het gebouw voor het eerst in gebruik genomen. Het pand is opgetrokken in de stijl van de Amsterdamse school.

Wilhelmien Wetemans

De Kerkrazzia 8 oktober 1944

Toen op 21/22 september 1944 Weert en Nederweert-dorp bevrijd werden van de zich massaal terugtrekkende Duitsers, dachten wij ook hier op 't Schoor dat de oorlog afgelopen was. Niets was minder waar, helaas!

Wij kwamen in een soort niemandsland te liggen met de kanalen als frontlinie : nachtelijke Duitse patrouilles en veel granaatvuur veroorzaakten acht weken van angst, spanning en evacuatie. (zie ook het slotartikel van "onderduikers" elders in dit blad.) Het zou tot 14 november 1944 duren vóór dat de Duitsers zich definitief terugtrokken met mede nemen van alles wat ze maar waarde te pakken konden krijgen, zoals vee, transportmiddelen enmankracht. Het tragisch dieptepunt was de grote razzia op zondagmorgen 8 oktober 1944, waarbij in alle Limburgse dorpen tussen de kanalen en de Maas en het Brabantse Helenaveen ruim 2000 mannen van 16 tot 60 jaar werden opgepakt om in Duitsland als dwangarbeider te worden ingezet. Bij latere razzia's volgden er nog eens 1000. Bij elkaar meer dan 3000!*) Hoe verdrietig: met de bevrijders aan de voordeur werden zij door de bezetter via de achterdeur weggevoerd. De Duitser begonnen 's morgens al heel vroeg de huizen af te stropen en mensen van hun bed te lichten; ze wachtten zelfs bij de kerken, zoals in Roggel en Leveroy tot de Mis uit was om de mannen op te kunnen pakken. Deze razzia van 8 oktober is dan bekend geworden onder de naam: **KERKRAZZIA**. Alleen al vanuit Nederweert-Eind werden 108 mannen gedeporteerd, vijf van hen overleefden hun dwangarbeid in Duitsland niet. Ook twee bewoners van 't Schoor, die toen al enkele weken vanwege de opgeblazen bruggen noodgedwongen in Eind verbleven, werden opgepakt:

Harry Schepers (*Liskes Harrie*) (1899 – 1994) kwam zoals velen van zijn lotgenoten pas ná mei 1945 uitgemergeld en gebroken vanuit Hannover te voet (!) naar huis. Zijn neef Bér Creemers (1922) kon al op 8 oktober uit de opgepakte colonne ontsnappen, moest zich al die weken zwervend schuilhouden, tot hij op 14 november

weer thuis op de Liskesweg arriveerde. **) Op 8 en 9 oktober j.l werden resp. in Leveroy en Nederweert-Eind bijzonder stijlvolle bijeenkomsten gehouden bij de zestigste gedenkdag van de razzia. Veel geëmotioneerde familieleden, belangstellenden, maar ook nog enigen van de oud-gedeporteerden waren hierbij aanwezig. Peter Crins c.s. uit Leveroy vertoonde zijn indrukwekkende documentaire ***) waarin vijf ooggetuigen een dramatisch verslag geven van de 8^e oktober en de erbarmelijke omstandigheden in Duitsland met honger en kou, hun slavenarbeid, sadistische bewakers en de geallieerde bombardementen. ****)

In Leveroy onthulde de oud-gedeporteerde Hr. Van Bommel een herinneringsplaquette aan de kerk, op het Past. Maesplein in Eind is een bijzonder monumentje opgericht met alle namen van de 108 slachtoffers van de kerkrazzia. Een waardevol initiatief van de lokale werkgroep 'deportatie 1944' om dit drama niet te vergeten . . .

*) dr. A. Cammaert: Razzia en deportatie in oktober 1944 in Noord en Midden Limburg

**) Bér Creemers in BUURTBLAEDJE , uitgave winter 1995/96.

***) P. Crins e.a. Deportatie in het zicht van de bevrijding, t.v.-film op groot scherm, 60 minuten.

****) www.kerkrazzia.nl geeft veel meer informatie en foto's

J.vd K.

Uitstapje 50+

Zondag 10 oktober togen een 30 tal 50 plussers van onze buurt naar het zuiden voor een dagje stoomtrein. De start van de treinrit op het miljoenenlijntje lag in Simpelveld. Alhoewel de naam van die plaats in het heuvelachtige gedeelte van Limburg een eenvoud in zich heeft bleek de weg er naar toe niet zo gemakkelijk. In een kleine colonne ging rijdend 'Schoor' via de A2 vervolgens richting Heerlen. Gevoeglijk namen we aan dat de 'koploper' de weg wist. "Als er iemand overal de weg kent", zei mijn chauffeur in de één na laatste auto van de rij, "is hij het wel!" Als een stel kuddedieren namen we dan ook allemaal de verkeerde afslag en reden we gezamenlijk, toen dat in de smalle straatjes hersteld

was, de afslag Simpelveld voorbij, richting Vaals. Opstandig en eigenzinnig gedrag van bestuurders in het midden van de rij bracht ons terug op de goede weg en naar het nog geheel in oude staat verkerende station. De stoomtrein uit 1910 en gebouwd door Stork stond al volop te dampen. Op het perron van het uit 1913 daterende station beleefde je de vroegere tijden. De geur van de op kolen gestookte locomotief, de karren met hutkoffers, de wisselbediende met zijn logboek en mechanische trekhendels, de in oude kledij gestoken vrijwillige conducteurs en de met zwarte handen en oliespuit wachtende machinist waren de ingrediënten. Toen ik in het rijtuig op de stoffen bank plaats nam, veraste me de diepe zit. De dame aan het raam naast me, 80 plus en ik had even de indruk dat ze ook bij vroeger hoorde, veerde enigszins op. De waarschijnlijk Roermondse had de vroegere tijden meegemaakt, maar twijfelde toch aan de echtheid van dit alles. "Dees treein deut nit sjoeke, sjoeke, sjoeek!", zei ze tegen haar man. Het was inderdaad niet goed te horen, maar de bewoners links en rechts van het bij de aanleg miljoenen kostende lijntje, zullen blij zijn dat de bij elke sjoek behorende neerslaande

walm van rook en kolenstank slechts beperkt is tot de woens- en zondagen. Het uitzicht was prachtig en daar kon je gezien de snelheid van de stoomtrein, ik schat de topsnelheid op 40 km, ten volle van genieten. Er moest ook nog al eens gestopt worden om de overwegbomen dicht te maken. Ondanks dat had de conducteur met deze dubbelfunctie een stevig postuur. In Schin op Geul eindigde het spoor. Na daar koffie gedronken te hebben reden we met een uit 2 wagons bestaande dieselbus terug naar Simpelveld, waarna de rit werd voortgezet naar het in Duitsland gelegen Vetschau. Massaal stapten we op het kleine perronnetje en eindpunt van het spoorlijntje uit. Hier zouden we opnieuw iets gaan nuttigen. Omdat we in den vreemden waren hadden we daarvoor ook onze paspoorten moeten meenemen. Je kon nooit weten. Stel je voor dat daar ook nog van die oude Duitsers met laarzen zouden rondlopen! Massaal moesten we echter ook weer instappen. De rustplaats die Riny voor ogen had lag een stopplaats eerder. Bocholtz, op Nederlands gebied. De direct aan de stopplaats gelegen ijsboerderij van het gesloten type bood op de binnenplaats voldoende zitgelegenheid voor de groep uit Schoor. De batin toonde zich toch enigszins overvallen door de hoeveelheid Nederweertnaren, maar had na enige telefoontjes en toestroom van kennissen en familieleden snel de touwtjes weer in handen. Ook in Bocholtz werkt dus de 'Noaber'. Het was zonnig weer en er was ook nog voldoende tijd voor wandelroutes in en rondom het grensplaatsje. Naar gelang de wachttijd van de bestelde soep, die met erwten moest nog ontdooid worden, kon de lengte van de loopweg aangepast worden. De door de eigenaresse met balpen aangebrachte streep op de plattegrond van mijn groep zou niet meer dan 5 km voorstellen. Binnen een uur zouden we terug zijn bij de startplaats. Na 200 meter twijfelden Cor en Frans vd E. al aan de kwaliteiten van de kaartleester en namen een kortere route. Ze weten niet wat ze gemist hebben, maar toonden zich daarna evengoed gelukkig. Om kwart over vier namen we de boemel terug naar Simpelveld, waarna de meesten richting Baexem reden voor een etentje bij de gouden Smidse. Richting Baexem, maar de weg naar Baexem was afgesloten en dus moest er omgereden worden. U voelt hem? Zoals we 's morgens begonnen waren.....! Het eten was uitstekend en zeker gezien de prijs! Mooi dagje! Bedankt, organisatie!

Frenk Scheepers

Vlaaitjes en broodjes bakken bij Eynderhoof

Verandering van spijs doet eten is een gezegde dat met dit uitstapje dus werkelijk klopte. We zijn met de kinderen in de buurt naar Eynderhoof geweest, het openluchtmuseum in Nederweert-Eind. Er gingen maar liefst 36 kinderen mee wat wij als kindercommissie natuurlijk hartstikke leuk vinden, want zonder het enthousiasme van de kinderen kunnen wij moeilijk wat organiseren. Woensdagmiddag 27 oktober om 13.00 uur verzamelde iedereen zich bij de poort van het museum. Er werden 3 groepen gemaakt waarvan 1 groep naar de bakkerij ging en daar werd ontvangen door 2 dames en 1 bakker die hun gingen leren hoe je een vlaaitje en een vlechtbroodje kon maken. De andere twee groepen kregen tussentijds een rondleiding door het museum met een gids. Het werd voor de kinderen interessant gemaakt doordat ze zelf van alles mochten proberen, waardoor er goed werd geluisterd naar de gids en zelfs vragen werden gesteld. Nadat alle groepen bij de bakkerij waren geweest werd er een pauze ingelast zodat iedereen nog wat kon spelen met het oude speelgoed zoals stelten, rijpen enz, tevens kregen ze nog allemaal een beker ranja en een zakje chips, (onder tusschen mocht de bakker nog alle vlaaitjes en broodjes afbakken) Tegen 4 uur mocht iedereen in de bakkerij komen en kreeg zijn eigen lekkernijen mee naar huis. Bij de uitgang kreeg ook nog iedereen een appel mee naar huis het was een gezellige en voldane middag.

De kindercommissie

Schietsportcentrum S.V. Kraan

Tjeu v/d Berg
Kraan 18b
6031 RX Nederweert
tel. 0495-632705
06 23580437

Voor een bedrijfs-, familie- of groepsfeest,
of zomaar een gezellige avond met vrienden.
Pistool, revolver en geweer schieten onder
toezicht van bekwame instructeurs.

Spokentocht

Dit najaar heeft de Buurt voor het eerst op spoken gejaagd. En dat hebben we geweten. Het onweer dreigde nog roet in het eten te gooien, maar het werd een prachtige avond om op zoek te gaan naar spoken. Het weerlichtte nog lang na in de verte, terwijl de volle maan scheen. In de loop van de avond begon het te nevelen en hing er lage mist over de velden. De ideale omstandigheden voor een huiveringwekkende tocht. Gemma Haanen en Kim Duits hebben hun wederwaardigheden aan het papier toevertrouwd. Hierbij hun relaas.

Voor al uw sierpleisters en stukwerk

Kraan 12
6031 RX Nederweert

Tel. (0495) 631656
06 53386598
Fax (0495) 634811

Hallo Spokenliefhebbers,

Op vrijdagavond 29 oktober was het dan zover. Met kriebels in de buik gingen we op weg naar zaal Briels. We kwamen als eerste binnen in een spookachtige, donkere, eng aangeklede serre. Op de tafels stonden overal uitgeholde, lichtgevende pompoenen. Ook klonk er spookachtige muziek. Toen iedereen binnen was kregen we de instructies. We mochten als eerste vertrekken. We waren de deur nog niet uit of er zat een gigantisch lelijk spook buiten in het donker. Hij vertelde een afgrijslijk ver-

haal over wat er gaande was, 200 jaar geleden in Schoor. Na het verhaal vertrokken we met zijn vijven. We volgden de route die was aangegeven op de beschrijving. Na enkele honderden meters deden we een ontdekking: een met een kaars verlichte tent. Nog voor dat we in de tent wilden kijken kwamen er zombies op ons afgerend. Er werd ons verteld, dat we door moesten lopen en zeker niet achterom mochten kijken, want dan zou er iets gebeuren !?!?! Zo volgden er nog verschillende dingen, zoals zatte zwervers (wie zouden dat toch zijn?). Even verderop een deur, waar allerlei viezigheid aan hing. We moesten de deur wel openen anders konden we niet doorlopen. Toen we de deur openden zagen we niets (wat we dus wel zeker verwacht hadden). We liepen door en daar kwam “het” dan: een hele enge oude man. We liepen verder. In de verte zagen we lichtflitsen, waarvan we eerst dachten, dat het auto’s waren, maar al snel zagen we dat het niet zo was. We moesten over een houten plank over een beek een steile helling op. Daar waren we ook weer niet alleen. Vervolgens kwamen we langs een heks die soep wilde maken met daarachter een gigantisch spook in een boom. Ook die vertelde, dat we niet achterom mochten kijken en gewoon door moesten lopen. Daarna volgde nog een dode kip, die op de weg lag en waar we nat werden gespoten. En vervolgens nog een mens, die opgehangen was door een beul met een bebloede bijl. We verwachtten dat dit het laatste was. Zonder enige spanning liepen we verder en zagen een mooie krot hangen met een kaarsje in. We waren dit aan het bekijken. Opeens klonk er een vreselijk geluid uit de maïs, waarvan we ons allemaal doodschrokken en keihard begonnen te schreeuwen. Dit had de meeste indruk op ons gemaakt. Het was totaal onverwacht, omdat we helemaal niets zagen aankomen. Kort daarop kwamen we nog twee zwervers tegen in een kartonnen doos. En als je dan denkt, dat je het allemaal wel gehad hebt, zat er buiten bij zaal Briels nog een man accordeon te spelen. Ook al kon je nu weer iets verwachten, maar toen plotseling achter ons een man luid op een grote hoorn blies vlogen we zowat van de schrik de struiken in. Dit was het einde van een geweldig spannende tocht. Binnen stond de soep en het stokbrood voor ons klaar. We kijken al weer uit naar de volgende spannende tocht.

Kim Duits en Gemma Haanen

Sinterklaas kapoentje

Op bijna ieder Sinterklaas feestje word het lied Sinterklaas kapoentje met liefde en plezier gezongen, maar was ooit een scheldliedje. Het woord kapoen dook tussen ongeveer 1200 en 1250 voor het eerst in onze geschreven taal op als capone en capoen. Het werkwoord kapoenen staat eeuwenlang voor castreren, ontmannen en snijden. Als zodanig werd het dan ook een vervelend scheldwoord. Een mildere betekenis van het woord kapoen kreeg rond 1800 de overhand. Kapoen stond vanaf toen vooral synoniem voor deugniet. In populaire verhalen en volksprenten uit die tijd figureerde ene Klaes Kapoen, een soort Thijl Uilenspiegel, die van geen kant deugde. In de negentiende eeuw is, waarschijnlijk als variant op een liedje of gedicht over Klaas Kapoen, ook Sinterklaas kapoentje ontstaan. SINTERKLAAS was toen nog niet voor iedereen de goed heiligman en pakjesbrengers, die hij nu is. Hij werd in volksliedjes en rijmpjes dan ook meer dan eens op de hak genomen. Door de jaren heen werd Sinterklaas een allemansvriend. Er kwamen versies van het liedje waarin kapoentje pepoentje, katoentje of citroentje werd. Inmiddels is de betekenis van kapoen nagenoeg vergeten. Sinterklaas kapoentje is een koosnaampje geworden. Het klinkt warm en gezellig.

Wilhelmien Wetemans

Sinterklaas (1)

Op 27 november was het weer zover, 26 kinderen zaten vol verwachting in zaal Briels tot Sinterklaas weer zou komen. Hij had drie pieten bij zich. Lachpiet, Pakjespiet en Fietspiet die wisten heel leuk met de kinderen om te gaan en hadden veel strooigoed bij zich. Sinterklaas riep de kinderen in groepjes bij zich en wist van ieder kind iets te vertellen. Er waren twee kinderen die een dansje deden, een paar die een versje opzegden en Liêke speelde nog een Sinterklaas liedje op de viool. De allerkleinste mocht bij Sinterklaas op schoot en dat was Aaron hij was pas tien dagen oud. Er was zelfs nog bezoek gekomen voor Sinterklaas uit Rotterdam met een baby meisje dat ook even bij Sinterklaas op schoot mocht. Daarna deelde de Sint aan ieder kind nog een cadeautje uit.

Aan de gezichtjes van de kinderen kon men zien, dat het voor hen een geslaagde ochtend was geweest en we hopen dat de Sint ons het volgend jaar weer een bezoekje wil brengen. Bij deze willen wij de chauffeur van Sinterklaas ook nog bedanken want Bèr Cuijpers zorgt er ieder jaar weer voor dat de Sint veilig bij Briels aankomt.

De kindercommissie

Sinterklaas(2)

Een populair verhaal is de legende van een opzienbarende redding van drie kindjes in de kuip. Sint Nicolaas staat bekend als de grote kinderbescherming en kindervriend. Volgens sommige overleveringen zijn het drie studenten, een andere versie vertelt over drie kindjes die in het bos gingen spelen in iedere versie komt de heilige Nicolaas in een herberg, waar hem door de waard gezouten vlees wordt opgediend. Onmiddellijk beseft Sint Nicolaas dat de hem voorgezette boutjes afkomstig zijn van drie zoekgeraakte kindjes. Hij dwingt de waard hem naar de keuken te brengen, waar het vat met ingezouten vlees staat. Nicolaas strekt drie vingers uit en er komt beweging in de kuip. De drie kindjes stappen ongedeerd weer het leven in. "Ich sjleep zoa fijn," zag nummer ein. "En iche ouch," zag twee medein. De driede zag gans eigewies, "Ich geluif ich woor in het paredies!"

Wilhelmien Wetemans

KINDERCOMMISSIE

Silvia Duijts 632250
 Henny Kuepers 634285
 Ria van Grimbergen 840136
 Miep Tullemans 631844

REDACTIE

Jan van de Kam 633188
 Harrie Koppen 521509
 Elly Scheepers 632665
 Wilh. Wetemans 631809
 Piet Peters 633699
 Toos Quasters 06 53742473

Druk: KO-DU Service
 Lay-out: Frenk Scheepers

Schoor, Roeven en Kraan staan met de vastelavondj weer vooraan

Op zondag 21 november j.l. heeft Carnavalvereniging 'de pinmaekers' de nieuwe prins en prinses gepresenteerd. Het zijn geworden onze buurtgenoten Eric Kuepers (37) en zijn vrouw Henny van de Wessemerdijk nr. 8.

Proficiat en alaaf van de buurt.

Het devies van Prins Eric I – in het dagelijks leven eigenaar van Kuepers las- en constructiebedrijf aan de Wessemerdijk luidt:

"Laotje 't iêsder mer hange inne kraan met vastelavondj gaon vae d'r flink teege aan"

Tijdens zijn receptie op 9 januari 2005 zal hij de orde van "t hooiêsder" uitreiken.

In het verleden kenden Schoor, Roeven en Kraan al vaker een PRINS CARNAVAL, afkomstig of wonende uit/in onze buurtschap:

In 1968: Wim van de Voort (toen wonende Schoor 43)

In 1987: Math. Feijen (toen –even- wonende Boeket, thans weer op de Wessemerdijk nr. 7)

In 1996: Hans Knapen (wonende Kraan nr. 12)

In 2002: Joost Verboogen (vroeger wonende te Roeven, thans Molenweg)

Beste Naoberminse

Zoeëas de-jje al gehuuërtj zultj hebbe of misschien wul gezeen, zeen vae prins Eric 1 en prinses Henny oetgeroope tot ut now prinsekoppel van 2005, bi-j de VV de Pinmaekers. Vae zulle os dan auch efkus veûrstelle, ich bin Eric Kuepers, bi-j genaamtj Eric van Wouters Theu en van Ann van Bieële Zjang, en miên prinses es Henny van Houte, bi-j genaamtj van Henk van Arie oeët de waage en van Riek van Cisca van Stoutemus Lei. Vae hebbe in '94 ut hoês gekochtj vanne femiëlie Borrebergs en zeen in '95 getrouwtj. Tot in '97 hebbe vae nog vêrreke gehouje mer zeen toen overgeganje nao ein constructiebedriëf.

In '99 es oos ieërste maechtje Iris geboore en in 2001 ooze Kim. Vae vinge ut boetegewoeën schoeën det vae zeen oetgeroope tot ut prinsekoppel van 2005. Vae wille hi-jbi-j eederein bedanke vör de schoeën reacties en kaarte di-j vae hebbe gekreege, auch bedanktj vör ut schoeën verséere van oos hoês. En hi-j bi-j wille vae uch neteurlik vraoge um met os saame eine schoeëne vastelaovuntj van te maake.

Op zondig 9 januari éster ein prinsereceptie inne zaal van Madeira in Nijwieërt, eederein dae zin heet es van hërte oetgenuuëtj.

Vastelaovuntj saame.

Prins Eric 1

Oplossing raadsel

In de vorige uitgave hebben we een schijnbaar onoplosbaar raadsel opgegeven. Dit heeft de meeste mensen de nodige hoofdbrekens opgeleverd. Het lijkt onlogisch maar toch is het antwoord simpel: nummer 1 heeft een rode hoed op. De oplossing:

Nummer 3 ziet twee hoeden voor zich. Als hij twee witte hoeden ziet, dan moet hij zelf rood op hebben. Omdat hij het niet weet, valt de combinatie wit + wit af. Er zijn dan nog drie mogelijkheden over.

Hij ziet voor zich: een witte + rode hoed, twee rode hoeden of een rode + witte hoed. Nummer 2 heeft gehoord, wat nummer 3 zei, en kent deze

drie resterende combinaties dus ook. Nummer 2 ziet slechts één hoed voor zich. Als het een witte hoed is, dan moet hij een rode op hebben (want zoals gezegd, de combinatie wit + wit is afgevallen). Dus hij moet een rode hoed zien. Nummer 2 weet dan nog steeds niet welke hoed hij op heeft, maar nummer 1 moet dus een rode hoed op hebben. Deze logica kan nummer 1 dus ook maken.

Zo kan het dus zijn, dat nummer 1 niemand ziet en toch weet welke kleur hoed hij op heeft. Hij bijzondere is nu, dat hij dit weet, omdat juist de andere twee niet weten welke kleur hoed ze op hebben. Dit klinkt tegenstrijdig, maar het is volstrekt logisch.

Voor de onverschrokkenen:

Een merkwaardig gesprek tussen de heren P en S.

De heer P krijgt het product en de heer S de som van twee hele getallen (dat zijn 1,2,3,4,5,...) ingefluisterd. Tussen deze intelligente heren ontwikkelt zich het volgende gesprek:

P: ik weet niet welke de twee getallen zijn

S: ik ook niet

P: ik nog steeds niet

S: ik ook nog altijd niet

P: nu ik wel.

De lezer ook?

Peter Nossin

Taalkunstje

Het mkaat niet uit in wklee vlogodre de lteters in een wrood saaln, het eigne wat bleganijrk is is dat de eretse en de ltaitse lteer op de juitse ptaals saaln. De eretse die in dzee tkest zevor goekmen is, blet naar Peit Preetts en kan eruo 5,00 in ovntgstat nmeen.

Las- en Montagebedrijf

ERIC KUEPERS

Eric Kuepers
Wessemerdijk 8
6031 SG Nederweert

Tel. 0495 - 634285
Fax 0495 - 634285
GSM 06 - 51306734

Klussenbedrijf Jan Koolen

Liskesweg 3
6031 SE Nederweert
tel/fax: 625889
mobiel: 06 50967777

voor al uw timmerwerk

Onderduikers op 't Schoor

Deel V (slot)

het onderduikadres bij de familie Heijnen 'oppe Kraan' getekend door Nic. van Wijk in 1944 (thans onbewoond)

zestig jaren geleden . . .

Op dinsdag 14 november 1944, om klokslag vier uur n.m. begon een enorm geallieerd offensief om het Duitse bruggenhoofd "Venlo" te doorbreken. Uit ongeveer 450 kanonnen werd het kanalenfront Noordervaart en kanaal Wessem-Nederweert beschoten met ongeveer 2000 granaten per minuut. Tijdens dit helse artillerievuur trokken de geallieerden -onder dekking van een dik rookgordijn – op diverse plaatsen over het kanaal; onder andere hier op 't Schoor. Precies 24 uur later staat onderduiker Nic. van Wijk *) bij de restanten van de Schoorbrug. We vervolgen zijn dagboek op blz. 81:

" . . . Overal lagen nog geweren en helmen van de gesneuvelden. Bij een loopgraaf van de geallieerden lag een grote doos patronen, afkomstig van een Duitser(. . .) Een eindje verder lagen drie dode varkens getroffen door granaatscherven. Overal waren grote granaatrechters (. . .) De handgranaten lagen overal verspreid, ook munitie en dergelijk oor-

logstuig waren overal te vinden. Het was allemaal weggegooid door soldaten die het kanaal overtrokken. Ik liep door naar de voetbrug welke op bootjes was gelegd. Juist kwam er een verkenningstank aan die heel gemakkelijk de afgegraven dijk afreed en over de brug ging. Het schommelde wel doch alles ging goed. . .”(blz. 81)

“Donderdag 16 november. Vandaag zijn we begonnen enigszins de schade aan ons huis in 't Schoor te herstellen. Met z'n allen, vader, moeder Heijnen, Sjra **) en ik togen we op weg. Wat zouden we er aantreffen? Wat was er nog heel na zo'n ongelofelijk trommelvuur? Nu, na zeven weken van het oorlogsfront, zouden we het zien. Wat een puinhoop!” (blz. 82)

“Zo gingen de dagen voorbij. Elke dag waren we bezig om schade te herstellen in huizen en boerderijen in “t Schoor. Van Liskes Harry trokken we naar Nijnese Pier en daarvandaan naar Briels. Overal waren gaten in de daken. . .” (blz. 85)

“Mijn belevenissen bij het Engelse leger. Het jaar nadert z'n einde: . . . Voor mij brak er een andere periode aan. Er werden mensen gevraagd om voor het Engelse leger te gaan werken om wegen, die kapot gereden waren door de zware Churchilltanks, te herstellen. Omdat er voor mij niet zoveel werk was, vader Heijnen werd geholpen door Sjra **), werd er besloten dat ik zou proberen om er bij te komen. Dat lukte en zo ging ik maandag 4 december op pad om wat te verdienen. Om kwart voor acht stond ik al bij brug 15 in Nederweert te wachten op de Engelse legerwagens, die ons op kwamen halen. Onze ploeg bestond uit ongeveer 50 man, die met vier auto's werden vervoerd naar Kelpen. Vanuit Kelpen ging het richting Budel. Aan de zinkfabriek laadden we de wagens vol met afvalgruis. Dit losten we langs de weg van Kelpen naar Leveroy. De mannen van onze ploeg, die in Kelpen achtergebleven waren, hadden ondertussen gleuven langs deze weg uitgegraven, waarin wij het geladen gruis stortten. Dit herhaalde zich enkele malen die dag. . .” (blz. 88)

“Ontevredenheid heerste er onder ons over de uitbetaling. Als er een steel van schop gebroken was, werd er van elk van ons wat geld ingehouden. Tel maar na; 50 arbeiders en van elk 1 gulden. Zo'n steel bracht veel op (. . .) Toch kreeg ik die week na aftrek, nog 23 gulden. . .”(blz. 91)

“Donderdag 21 december was een zeer droeve dag voor de gemeenschap in 't Schoor. Wat is er toen gebeurd? Op mijn wandeling naar Nederweert had ik me wel eens afgevraagd wat die vierkante staven waren die tegen de elektriciteitspaal stonden bij de boerderij van Schrooyen. Het waren staven van ongeveer 80 centimeter lang en groen van kleur. Dit bleken zware mijnen te zijn die bestemd waren om tanks buiten gevecht te stellen. Kinderen, neven van elkaar, waren hier op afgegaan en zeker is dat ze de ontstekingsknop met een hard voorwerp hebben bewerkt. De uitwerking was verschrikkelijk.

Cor Knapen, zoon van Louise Giel en een zoon van Louise Pier waren op slag dood en Frits, zoon van Louise Giel, ***) raakte been kwijt. Wat verschrikkelijk dat dit nog gebeurde nu er al zoveel ellende was. Diepe indruk maakte dit op ons allen. Zo eiste de oorlog, ook nadat het front verlegd was, nog zijn tol. . .” (blz. 93)

“Het nieuwe jaar in. Werk bij het Engelse leger hervat.

Het was maandag 1 januari '45 dat ik, na vader, moeder, Leen en Mia een gezegend nieuwjaar toegewenst te hebben, naar het kerkje aan de Maaspoort ging. Ds. Bloemendaal uit Budel ging in deze dienst voor. Met nieuwe moed zagen we het nieuwe jaar tegemoet. Wanneer zou het Duitse Rijk zijn verslagen en de tweede wereldoorlog zijn beëindigd? Vragen waarop we dit jaar een antwoord zouden krijgen. Nog steeds was het winter en elke nacht vroom het hard. . . (blz. 97)

“Donderdag 25 januari heb ik 'slamp' gehaald (. . .) een brandstof die in Limburg veel gebruikt wordt. Slamp is afval van kolen dat ze aanmengen met water. Eerst wat hout in de kachel en daarna wat slamp. . .” (blz. 100)

“Bij Laote had ik schapenwol gekregen voor een trui. Deze wol heeft moeder Heijnen netjes op het spinnenwiel bewerkt tot een draad (. . .) Wat heeft moeder Anna toch veel wol gesponnen. Jammer dat ik geen foto van haar met het spinnewiel heb. . .” (blz. 103)

“Op 28 februari trokken de geallieerden Roermond binnen en ook Venlo werd bevrijd. De oostoever van de Maas werd gezuiverd en zo kwam er een einde aan een lange frontperiode vol ontberingen. . . “Het was 1 maart toen ik naar de firma Wulms op Roeven ging om er eierkisten te timmeren. Deze firma, De Brill genoemd, had een winkel en een export-

bedrijf. Dit grote complex was gelegen tegenover de molen “Windlust”.
.. (blz. 109)

Tijdens de maanden maart en april is Nic. van Wijk vooral actief in de wederopbouw: puin ruimen, stenen schoon bikken en vooral heel veel herstelwerk aan alle kapot geschoten daken. Dan wordt eindelijk op 5 mei 1945 de Duitse overgave getekend en heeft Nic. op de dertigste ver-
voer gevonden terug naar Boskoop:

“Zo stond ik die middag klaar om afscheid te nemen van de bekenden in ‘t Schoor. Aan de ene kant was ik blij om naar huis te gaan, maar aan de ander kant vond ik het erg jammer. Het werk beviel me en in dit gezin was ik zo liefderijk opgenomen . . .”(blz. 131)

NASCHRIFT: Nic. van Wijk die dit jaar zijn tachtigste verjaardag hoopt te vieren, is na de bevrijding nog vele malen vol dankbaarheid teruggekeerd naar zijn oude onderduikadres bij het timmermans-gezin Heijnen ‘oppe Kraan’. Vader Thei overleed in 1975, moeder Anna in 1991. Thans is er met de beide dochters: Mia van Loos – Heijnen in Weert en Leen Schreurs – Heijnen in Haelen nog regelmatig contact.

*) “MIJN NAAM WAS MAARTJE HEIJNEN” is de eigen bewerking van zijn oorlogsdagboek, uitgeven in eigen beheer door Nic. Van Wijk, Boskoop z.j.

**)Sjra Dams (1923 – 1992) uit Roggel was de andere onderduiker in het gezin Heijnen.

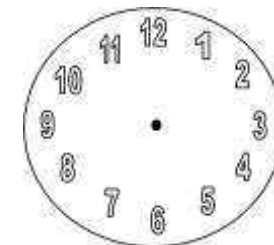
***) we volgen hier de schrijfwijze van Nic.van Wijk. Volgens “NEDERWEERTS VERLEDEN “

Deel VI (blz. 67) is de correcte schrijfwijze: *Lewiese Geel en Lewiese Pier*.

Met dank aan de familie Kneepkens- Knapen voor het lenen van het oorlogsdagboek.

J.vd K.

Wintertijd

Als ik dit artikeltje schrijf, 30 oktober, wordt de klok van 3 naar 2 uur terug gezet. Het is nog volop herfst en de winter staat bijna voor de deur. Ook in deze periode verandert er veel met name de natuur die eveneens weer in prachtige kleuren wordt omgetoverd. De tuin vol met rode en gele bladeren en als het even meezit natuurlijk een mooi pak sneeuw. Vooral in december is er meer aandacht dan de rest van het jaar voor vrienden en familie gezien de vele feestdagen. Hoe dan ook, de wintertijd is weer aangebroken. De wintertijd is eigenlijk de gewone tijd en duurt 5 maanden. De ministerraad heeft in 1977 besloten dat de zomertijd in elk geval tot en met 2006 geldt, en wel voor de periode van het laatste weekeinde van maart en eindigt in het laatste weekeinde van oktober. Tot het begin van de 20^e eeuw had vrijwel elke plaats in ons land zijn eigen tijd, omdat voor de tijdbepaling werd uitgegaan van de hoogste stand van de zon. Omdat de zon in het oosten opkomt en in het westen werd de hoogste zonnestand in het oosten van ons land een kwartier eerder bereikt dan in het westen van het land. De komst van de spoorwegen maakte invoering van een landelijke standaardtijd noodzakelijk. Van 1909 tot 16 mei 1940 kende Nederland de Amsterdamse tijd; die 20 min. voorliep op de West-Europese Tijd en 40 min. achter op de Midden-Europese Tijd. Dus 12.00 uur in Nederland was 11.40 uur in Londen en 12.40 in Berlijn. De overgang naar de huidige Midden-Europese tijd vond plaats op 16 mei 1940. Op bevel van de Duitse bezetters werd de klok toen 1 uur en 40 min. vooruit gezet. De zomertijd duurde ook gedurende de winters van 1941 en 1942. Pas in 1942 werd de klok weer terug gezet. In de jaren 1943-1945 gold alleen, de zomertijd, maar in 1946 werd deze voor een periode van ruim dertig jaar geheel afgeschaft. Voor de tijdrekening die we nu kennen is de aarde verdeeld in 24 zones, waarin een standaardtijd geldt. Als ijkpunt wordt de tijd van Greenwich in Engeland genomen. Nederland en het grootste deel van Europa liggen in de zone ten oosten daarvan, dus de zon bereikt ons eerder, daarom is het bij ons een uur later dan in Greenwich.

Wilhelmien Wetemans

Toneel groep “De Meiberg”

Dit jaar zijn we op bezoek bij Theo van Roij ergens hier in de buurt. Theo is een jonge huisarts en woont daar lekker achteraf met vrouw en kind. Ze leiden een rustig leven. De familie draagt hun steentje bij om de buurt gezellig te houden. Een oom en tante sturen hun iedere maand wat geld om het leven wat aangenamer te maken. Vrienden, bekenden en burens komen op bezoek. U weet wel hoe dat gaat. Kortweg gezegd zij voeren een leven van alledag. Op een dag komt Eric, de vriend van Theo, met een verzoek om hem uit de nood te helpen. Het had iets met een Oostenrijks kelnerin te maken. Theo ziet er geen kwaad in om zijn beste vriend te helpen. Maar of hij dat nog eens zou doen als hij alles van te voren geweten had, is nog maar de vraag. Misschien had hij beter met zijn vrouw op vakantie kunnen gaan dan was hem veel narigheid bespaard gebleven. Maar ja dan hadden wij nu geen toneelstuk Iedereen kent het. Je hebt zo van die dagen dat alles mis gaat. Alles loopt in het honderd en tot overmaat van ramp gebeurt er dan ook nog iets wat je op dat moment helemaal niet kunt gebruiken.

Als Theo het huis verlaat om zijn vriend een plezier te doen, is het zo een dag. Zijn vrouw moest die avond even weg. Net op dat moment komen Oom, Tante en hun zoon uit Canada. Omdat Theo en zijn vrouw niet thuis zijn, is Eric zo vriendelijk om hun op te vangen. Niets mis mee zou je zeggen. Dat is niet helemaal waar want Eric wist dat er lang geleden een afspraak gemaakt was met oom en tante. Het had iets met hun zoon te maken. Theo past niet helemaal in die afspraak of toch ook weer wel

Het is een beetje verwarrend aan het worden. Het normale leventje wordt op zijn kop gezet. Theo is iemand anders en die iemand anders nam ontslag! Ja, ja zo iets was het, dat weet ik zeker. O ja voordat ik het vergeet. Die avond leert Eric zijn grote liefde Mieke kennen. Een gebeurtenis die hij niet snel zal vergeten. Zeker niet onder de omstandigheden waar in hij haar leert kennen. De moeder van Mieke heeft geen bezwaar tegen hun vriendschap. Of wacht eens even was het nu niet de moeder van Mieke..... O ja, ik weet het weer. De moeder van Mieke was er wel, maar bestaat helemaal niet en Eric was niet Eric maar iemand anders die een kind had van de huishoudster of zo iets. In ieder geval leidt tante alles weer in goede banen en aan het eind kwam alles toch weer goed dacht ik. Bent u nieuwsgierig geworden hoe het afloopt kom dan kijken naar: De verloofde van mijn vrouw. Op vrijdag 11 of zaterdag 12 of zondag 13 Februari. Zoals gewoonlijk beginnen we om 20:00 uur in zaal Briels Entree is 5 Euro en waar kunt u zich voor die prijs nog een avond vermaken.

Groetjes namens toneelgroep “De Meiberg”

De rommelpot

De maand november werd of wordt op de kalender altijd als de “slachtmaand” betiteld. Dat vindt zijn oorzaak in het feit dat in die maand heel veel huisslachten werden verricht. Alle boeren maar ook heel veel burgers op het platteland mestten elk jaar een of twee varkens voor eigen consumptie. Ieder dorp kende dan een of meerdere huisslachten. Een beroep dat nagenoeg is uitgestorven. Zo’n man, want het was een mannenberoep, kon, zodra een var-

ken slachtrijp was, gevraagd worden om dat varken aan huis te komen slachten. En dat vond dan meestal in november plaats. In een aantal gezinnen ook nog een keer in de tweede helft van de winter. Met de komst van de diepvries en de veranderde eetgewoonten, minder vet en meer andere vleessoorten, is het mesten van een varken voor eigen consumptie langzamerhand volledig verdwenen. Bovendien zijn de hygiënische eisen en de vergunningen die daarbij horen, zo streng en zo duur geworden dat de aardigheid er af is! Zo'n huisslaching was altijd een hele bedoening; eerst het slachten en een dag later het afsnijden, daarna dan het bakken en braden, wekken en zouten, het schoonmaken van de darmen, worst en balkenbrij en zult maken (frutten) en de hammen en de worsten in de schouw of boven de kachel ophangen. Iedereen in het gezin moest meehelpen Maar ook iedereen van het gezin en vaak ook de pastoor en de burens kregen(vers) iets van het geslachte varken te eten.

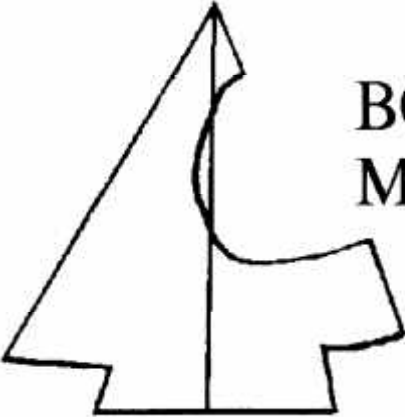
Toch was voor ons als kind de blaas het interessantste onderdeel. Die was weliswaar niet eetbaar, maar kreeg verderop in de winter een heel belangrijke functie. Die was namelijk nodig om een rommelpot, of ook wel foekepot genoemd, te maken. Een deel van die intussen gedroogde blaas werd over een blikken trommeltje gespannen, in het midden werd met een touwtje een rietstengel 'gemonteerd' en klaar was de rommelpot. Met Vastenavond, het woord Carnaval had toen nog een negatieve klank, trok je er dan alleen of met meerderen op uit en ging je de huizen langs. Zo in de geest van het Driekoningen-zingen van tegenwoordig. Ieder had een rommelpot, je spuwde in de hand en door het op en neer bewegen van de rietstengelontwikkelde je dan een bepaald geluid, gerommel. En daar werd dan bij gezongen. De tekst van dat lied was niet in elk dorp hetzelfde, maar in grote lijnen kwam het op het volgende neer; Vrouwke, vrouwke, 't is Vastenavond we kommen niet thuis Veur távond in de manenschijn als vader en moeder naar bed toe zijn. Rommelpotterij, rommelpotterij geef me ene cent dan gao'k voorbij! Geef me 'ne appel of peer dan kom ik 't hele jaor niet meer!

Wilhelmien Wetemans

Voeg- en Restauratiebedrijf
Impregneren en Gevelreinigen

Roeven 7
6031 RN Nederweert
Telefoon 0495-632590

BOOMKWEKERIJ
M. VERBOOGEN

De Riet 8,
6034 RM Nederweert-Eind
Tel. 0495-633415

NAOBERNOWTS

In deze rubriek verzamelen en publiceren we alle buurtnieuwttjes zoals; Huwelijken, jubilea, verhuizingen, geboortes, maar ook diplomeringen, ongelukken enz.

Laat het de redactie even weten!

Geboren:

Lucas Moonen, Kraan 12c op 27 oktober. Zoon van Dirk en Esther Moonen. Lucas is de 5^e generatie op Moonen's grond. Proficiat!

Aaron Duijts, Roeven 3b op 17 november. Zoon van Harald en Silvia Duijts-Mater. Proficiat!

Felicitaties voor:

Onze hele kerkgemeenschap, bedienaar pater Pollmann, koster Bair Truijen van de kapel van O.L.V. van Lourdes op 't Schoor waar 60 jaar geleden de eerste H. mis na de bevrijding werd opgedragen.

Proficiat ook voor het gemengd kerkkoor dat in de zomer van 1979 werd opgericht en dus het zilveren jubileum vierde met een nieuw feestlied: "Ons Schoorder koor" op de wijze van: "Daar bij die molen".

Gelukwensen voor onze nieuwe prins van Carnavalsvereniging "De Pinmaekers" Eric I met zijn prinses Henny (zie elders in dit blad).

Gelukwensen ook voor Rico Franssen. Rico is uitgeroepen tot jeugdprins op basisschool de Klimop.

Welkom in de buurt:

Wim en Corry Franssen-Dresschers op Schoor 17. Goeie aard toegewenst.

Kraan midden in de vorige eeuw

Deze prachtige familiefoto in de boomgaard van Wiel Wilms (boerderij Kraan 14, thans woonhuis van de Familie Wim Bruekers) dateert van ongeveer 1955 en werd reeds eerder gepubliceerd in het buurtjubileumboek VAN VREUGER (blz. 93) en in deel VI van NEDERWEERTS VERLEDEN (blz. 166).

Vader leest voor, op verzoek van de fotograaf, die enkele dagen eerder was langgekomen om het grote moment af te spreken. Iedereen is daarom op z'n "paasbest" en kijkt mee in het leesboek.

Op de eerste rij van linksaf: Angeline (1949), vader Henze Wiel (1910 – 1968), Jac (1950), (Mar)Tinus (1946), Jo (1948 – 2004), moeder Nel Wilms- van Hoef (1911 – 1990) en Mia (1945).

Op de tweede rij van linksaf: Theu (1937) in militair tenue, An (1936), Leen (1942 – 1994), Lei (1938), Toos (1941 – 2003), Nel (1944)

en Piet (1940). Lei en Piet zijn gekleed in het uniform (toen nog zonder jas) van schutterij St. Lucy, dat in 1949 was heropgericht.

Alleen Lei woont thans nog in onze buurtschap, op Schoor 46, samen met zijn vrouw Mientje Rademakers. Met dank aan hen allebei voor het lenen van deze foto en de informatie.

Heeft U ook nog een familieportret , boerderijfoto of gewoon een gezellig kiekje uit plm.het midden van de vorige eeuw? We komen deze graag even lenen voor ons BUURTBLAEDJE. Bel naar de redactie.

J.vd K.

De heks en dun ezel

Sage vertaald en aangepast, Harrie Koppen.

Van unne boor op d'Ospel waas bekintj, det hae geine knecht kost haoje.
Dae boor haatj neet gemakelik, vól wêrrek en dek geine knecht.
En as hae dur eine haaj woorre ze binne de kortste kiêre weer vertrokke.
Nao vól rontjhuure en vraoge, haaj hae dur toch weer eine.
De nowwe knecht kwaam kiêke en ut stông um allemaol goot aan.
Ut wêrrek waat gedaon mos waere, zun slaopkaemerke oppe zôlder en auch ut aete. Nao inkele waeke woort hae op unne nacht wakker van ut gestommel oppe zôlder. Hae deej zich de boks aan en ging kiêke.
Stông dao midde oppe zôlder unne ezel te kiêke, ieêrst meindje hae det hae droûmdje. Hae vreef zich us door zien auge en keek nog us, nein hae droûmdje neet. Bedacht zich gein mement en sprong oppe ezel, de zôlder aaf en de straot op. Recht nao de smheet, de smheet oet bed gehaaltj, want dun ezel mos beslaage waere. Gelökkig vraog de smheet neet vól en dun ezel kreeg veerkentjig now iêsender.
Weer aan hoês gekoome zat hae dun ezel inne wei en ging sloape.
Smêrges wi-j wakker woort ging hae ieêrst inne wei kiêke, mer geine ezel te zeen. Naodet hae ut stalwêrrek haaj gedaon, ging hae inne keuke aete. En waat hae al vermoetj haaj waas waor, de vrouw van de boor haaj hoêfiezders aan hang en veut. Dus det waas un heks.
En de boor zaat weer sônger knecht.

Winter

Zij werpen
hun schaduw voor zich uit,
die hun lantaarn op de rug dragen.

Tagore. Toos Quasters

Winter

Roerloos rust het dorp
in de handpalm
van het landschap.

toegedekt slaapt het
onder de witte wade
van winterse stilte.

al bindend het dorp
als navelstrengen
aan veld en bos.

verweg rijgt de horizon
met brokkelige profielen
de hemel aan de aarde.

Toos Quasters

De natuur moet niet worden getoond, maar beleefd, zoniet.....
zullen wij binnen heel korte tijd niets meer te beleven hebben.
Het zij zo

Toos Quasters

SIERTEELTKWEKERIJ

LEON COOLEN

Groene Tuinplanten

Heesters

Sierconiferen

Schoor 27

6031 SC Nederweert

tel 0495-631786

fax 0495-624778

Zaal

BRIELS

Catering en Party Service

Kraan 6 NEDERWEERT Tel: 0495-632151